

دکتر رضا سلطانی نسب

پانکراتیت حاد بر اثر درمان با استروئیدها و A.C.T.H

پانکراتیت حاد همora ژیک و نکروزپانکراس در بچه ها خیلی نادرند. این ندرت بواسطه این استکه کله سیستیت و اولسرهای معده و اندی عشر که معمولا در بالغین باعث پانکراتیت میشوند در بچه ها خیلی بندرت دیده میشوند مثلا سنگ های صفراءوی که بیش از همه چیز باعث پانکراتیت حاد میشوند بطور استثنائی یک مورد در یک کودک گزارش شده است. (۱) گیبسن (۲) Gibson تا ۱۹۵۶ فقط ۲۷ کودک مبتلا به پانکراتیت حاد همora ژیک جمع آوری کرده و یک بیمارهم خود ایشان داشته که به تعداد موجود در نشریات اضافه کرده است.

این تعداد پانکراتیت بعلل مختلفه از قبیل گوشک-بخلک-تیفوئید-دیفتری-انفلوآنزا عفونتهای گوش وسطی و ضربه بوده اند.

در سال ۱۹۵۷ بار Barr و ولف Wolff (۳) دو کودک را گزارش کردند که یکی مبتلا باسم و دیگری بعلت درماتومیوزیت مدتی تحت درمان با استروئیدها بودند و در آنها پانکراتیت حاد ایجاد شد این دو دانشمند پانکراتیت را زائیده اثر استروئیدها دانستند.

در همین سال یک بیمار دیگر بوسیله (۴) رابوسکا Robowska منتشر شد این کودک بیماری استیل داشت و مدتی با A.C.T.H معالجه شده شده بود از آن جائیکه این کودک در اواخر زندگی خود به پنومونی و آبله مبتلا شده بود نمیتوانستند پانکراتیت را صددر حدبه اثر کورتیکوتروفین منتسب کنند.

آقایان کارونی و لیبو (۵) Carrone and Liebow در ۱۹۵۷ با مطالعه مواد اتوپیسی ۴ بیمار که بانها استروئیدو A.C.T.H داده شده بود و ۴ بیمار کنترل که از چنین درمانی محروم بودند ولی بیماریهای اولیه هر دو گروه تقریباً یکسان بود با این نتیجه رسیدند که در گروه اول ۱ بیمار مبتلا به پانکراتیت حاد شده بودند در صورتیکه در گروه شاهد فقط دو مورد

پانکراتیت موجود بود.

در سال ۱۹۶۰، این هایمر Oppenheimer^(۶) گزارش داد که از ۵ کودک مبتلا به نفروز لیپوئیدیک که بانها استرتوئید داده شده بود سه نفر مبتلا به پانکراتیت حاد همora ژیک شده بود که در اتوپسی معلوم شد در صورتیکه در ۲۵ نفر دیگر که باز نفروز لیپوئید یک داشتند و بانها هورمون داده نشده بود هیچ پانکراتیت در اتوپسی دیده نشد.

در سال ۱۹۶۱ نلپ Nelp^(۷) شش بیمار دیگر مبتلا به بیماریهای مختلفه را که در آنها مصرف استرتوئید ها مسئول ایجاد پانکراتیت حاد همora ژیک تشخیص داده شده بود گزارش داد پانکراتیت یکی از این بیماران از نفر بالینی تشخیص داد شد و این تشخیص با باز کردن شکم تشییت شد. بطور کلی تاکنون سی مورد پانکراتیت حاد مربوط با سترتوئید ها و A.C.T.H. گزارش شده که هفت مورد آن در خردسالان بوده و از تمام اینها فقط یک مورد بطور کلینیکی مشخص و بقیه همه در اتوپسی کشف شده اند.

اینجانب در سال گذشته در موضع رزیدنسی خود در بیمارستان اطفال شهر میلواکی یک مورد پانکراتیت حاد همora ژیک بانکروز چربی صفاق و عقب صفاق در اتوپسی یک پسر بچه دو ساله برخورد کردم. این کودک نفروز لیپوئیدیک داشت و بمدت هفت ماه تحت درمان روزانه ۳۰ میلی گرم متی کورتن بود و در روز های آخر عمر مقادیر زیادی استرتوئید با داده شده بود. این مورد تا آنجا که اینجانب اطلاع دارم هشتمن مورد منتشره خواهد بود که میتوان پانکراتیت حاد همora ژیک را در خردسال با اثر استرتوئید هم مربوط دانست.

شرح حال بیمار

ل. ل. یک پسر بچه دو ساله بود که برای اولین دفعه در چهاردهم مارس ۱۹۶۲ بعلت ادم ژنرالیزه در بیمارستان اطفال شهر میلواکی بستری شد بعد از امتحانات بالینی و آزمایشگاهی یک تشخیص نفروز لیپوئیدیک برای او داده شد و درمان با ۱۰ تا ۳۰ میلی گرم متی کورتن در روز شروع شد بعد از بھبود بمنزل فرستاده شد و روزی ۳۰ میلی گرم متی کورتن مرتباً در منزل باو داده میشد با وجود این درمان ادم بیمار برگشت و بتدریج زیاد ترشد و با اسیت همراه گشت تا اینکه در ۱۳ اوت ۱۹۶۲ برای دفعه دوم بستری شد در این وقت سدیماناتلایون او ۱۴ سیلی متر در ساعت اول بود و روزانه ۵ کرم پروتلین از ادرار دفع میکرد بعد از سه روز بستری شدن بیمار با همان دستورات داروئی قبلی مรخص شد.

چهار روز بعد بعلت استفراغ و ورم شدید برای دفعه سوم مراجعه نمود و بستری شد. امتحانات بالینی در این موقع یک‌کفشار خون $\frac{128}{97}$ میلی‌متر جیوه، یک‌ادم شدید عمومی و یک اتساع شدید شکم را نشان داد. جدار شکم نرم بود و قسمتهای بالای شکم تپانیسم داشت. در اینوقت 0.6 میلی‌گرم هیدروکورتیزون هر شش ساعت بطور داخل وریدی و 0.3 میلی‌گرم از راه دهان به بیمار داده شد.

روز دوم بستری شدن بیمار در حال شوک دیده شد با تزریق پلاسما مایعات داخل وریدی پنی سیلین و 8.0 میلی‌گرم کورتیزون داخل وریدی هر شش ساعت بیمار از شوک خارج ولی روز سوم مجدداً حال عمومی بیمار خراب شد تب استفراغ و اسهال بتابلوی بیماری اضافه شد با غما رفت و روز چهارم فوت کرد.

درآتوپسی: یک قیافه کوشینگ‌کوئید-جیروسوتیسم. ادم ژنرالیزه استئوپرورز - آتروفی غدد کلیوی آتروفی شدید تیموس و نسوج دیگر لنفاوی و عضلات ادم و احتقان ریتین واولسراسیون قسمتهای انتهائی مری واسیت مختصر (0.00 سی سی مایع زرد قهوه‌ای) و احتقان عمومی احشاء بطور ماسکروسکپی دیده شد. علاوه بر این نسج پانکراس و چربی اطراف آن و مزانتروپی پلئون تعداد زیادی نقاط نکروزه و هموراژیک نشان دادند خود پانکراس کاملاً متورم بود.

کلیه راست 1.0 گرم وزن داشت و کلیه چپ 0.9 گرم در حالتکه در این سن وزن کلیه راست 4.7 گرم و وزن کلیه چپ 4.4 گرم باستی باشد. هر دو کلیه رنگ پریده زرد نارنجی بودند. انتراف بین قشر و قسمت مرکزی کلیه مشکل بود. چند نقطه هموراژیک زیر مخاط لگنچه کلیه دیده نیشد. مقاومت نسج کلیه‌ها کم بود.

آزمایش میکروسکوپی - ضخامت مامبران بازال کلومروها با هیالینیزاسیون و وجود تعداد زیادی سیلندرهای پروتئینی و گلبولهای چربی در داخل توبولهای ادراری نشان داد. غدد فوق کلیوی دچار آتروفی شدید قسمت قشری با کم شدن لیپوئید سلولهای قشری بود.

کبد مختصر دژنرسانس چربی در مرآکزلبولها داشت. کوبهای گرفته شده از نسج پانکراس و چربی اطراف آن نکروز شدید و انتلاماسیون حد بهمراه نقاط خونریزی نشان دادند. یاخته‌های دیگر میکروسکوپی نسج پانکراس کم شدن بازویل سلولها اتساع مجاری ترشحی و رسوب مواد

ترشحی در داخل این مجاری متسع بود هیچ گونه کلنبی میکری و یا قارچ با رنگ آمیزیهای مخصوص دیده نشد. خون داخل قلب نیز بلا فاصله بعد از مرک کشتم شده بود که هیچ گونه میکروبی نشان نداد. رنگ آمیزی مخصوص برای دیدن آمبولی چربی نیز منفی بود.

شكل های ، تابع خایات تشريحی مهم بیمار را نشان میدهدند.

خایات حاد لوزالمعده بطور تحریبی با تزریق ۳-۸ میلی گرم کورتیزون در روز بمدت سه هفته تا ۸۱ روز در تعداد زیادی خرگوش ایجاد شده است^(۸) این خایات از نظر میکروسکوپی یعنی اتساع مجاری ترشحی و کم شدن بازویلی سلولها کاملاً شیوه خایاتی است که در بیماران ذکر شده و در بیمار خود ما مشهود گردیده است.

بن کوسی و لازاروس Bencosme and lazarus^(۹) یک شباخت کامل مرفوژیکی بین پانکراتیت های بوجود آمده و در اثر لیگاتور بجرای اصلی پانکراس و پانکراتیت حیواناتیکه کورتیزون آنها تزریق شده بود دیدند.

این دو نفر بحق چنین عقیده داشتند که A.C.T.H و استروئید های یک تغییر در ویسکوزیته ترشحات پانکراس بوجود می آورند.

بعضی محققین باین فکر افتادند که ممکن است پانکراتیت ایجاد شده در اثر زیادی چربی خون در این بیماران و آمبولی چربی پانکراس باشد^(۱۰) و از این نظر این بیماران را جزء بیمارانیکه دچار هیپرلیپی اسانسیل و پانکراتیت های راجعه هستند دانسته اند ولیکن با مطالعات کافی در بیمار ما و شش نفر از بیمارانیکه وسیله کارونی و لمبو گزارش شده اند هیچ گونه اثری از آمبولی چربی در هیچ یک از احشاء دیده نشده است.

۱ — Dobbes, R.H. (1935) Lancet 989

۲ — Gibson, J.M. Gibson, J.M. June (1956) J. Ped. 48, 486

۳ — Barr, H.S., and Wolff, O.H.: Pancreatic Necrosis in Cortisone-Treated Children, Lancet 1:812-815 (April 20) 1957.

۴ — Robowska, M. M.: Pancreatic Necrosis in a Case of Still's Disease, Lancet 1:815-816, (April 20) 1957.

۵ — Carone, F. A. and Liebow, A. A.: Acute Pancreatic Lesions in Patients Treated with ACTH and Adrenal Corticoids, New Engl. J. Med. 257:690-697 (Oct. 10) 1957.

- 6 — Oppenheimer, E. H.: Bull. Johns Hopkins Hosp. 107:297-306 (Dec.) 1960. Pancreatitis in children following adrenal cortical-steroid therapy.
- 7 — Nelp, W. B.: Acute Pancreatitis Associated with Steroid Therapy. Arch Intern Med 108:702-710 (Nov.) 1961.
- 8 — Stumpf, H. H.; Wilens, S. L., and Somoza, C.: Pancreatic Lesions and Peripancreatic Fat Necrosis in Cortisone-Treated Rabbits, Lab. Invest. 5:224-235 (March) 1956.
- 9 — Bencosme, S.A., and Lazarus, S. S.: The Pancreas of Cortisone-Treated Rabbits, A.M.A. Arch. Path. 62:285-295 (Oct.) 1956.
- 10 — Klatskin, G., and Gordon, M.: Relationship Between Relapsing Pancreatitis and Essential Hyperlipemia, Amer. J. Med. 12:3-23 (Jan.) 1952.
- 11 — Stein A.A. and Powers, S.R., Jr. Pancreatic arinar ectasia. Arch. Path 62: 494-496, 1956.
- 12 — Baggesntoss, A. H., Dilatation of acini of pancreas incidence in various pathologic states. Arch. Path. 45: 563-573, 1948.
- 13 — Grad, B. Influence of ACTH on sodium and potassium concentration of human mixed saliva, J. Clin. Endocrinol. 12:708-718, 1952.
- 14 — Locke W., Talbot, N.B., Fores, H. S., and Worcester, J. Studies on combined use of measurements of sweat electrolyte composition and rate of sweating as index of adronal cortical activity, J. Clin. Investigation 30:325-337, 1951.
- 15 — Gray, S.J., Benson, J.A., Jr., Spiro, H.M., and Reifenstein, R.W. Effects of ACTH and cortisone upon stomach: its significance in normal and in peptic ulcer. Gastro enterology 19:658-673, 1951.
- 16 — Rifkind, B. M.: Serum-Amylase Levels During Steroid Therapy, Lancet 2:826-827 (Nov. 14) 1959.
- 17 — Dreiling, D. A.; Janowitz, H. D.M and Rolbin, H.: Effect of ACTH and Adrenal Cortical Steroids on External Pancreatic Secretion in Man, New Engl. J. Med. 258:603-605 (March 20) 1958.